

Kapitola 21. Bytí: tvoření a evoluce

Předcházející část: Kapitola 20. Dualita a non-dualita

Kapitola 21

BYTÍ: TVOŘENÍ A EVOLUCE

Otázka: Jak vznikl život, který známe?

Odověď: Je zřejmé, že život vznikl z Nekonečného Potenciálu Neztělesněného, jediného, co oplývá dostatečnou silou k tvorbě života. Materiální svět formy to je jen důsledek, nemá vlastní sílu, tím spíše pak Moc Tvoření. Moc (síla) je vyzařována Vyšší Realitou, která nemá sama od sebe formu, ale přináleží jí.

Když se Záře Nekonečného Ducha / Boha / Světla dotýká inertní hmoty, uvnitř této hmoty se objevuje organizovaná činnost, potenciál – důsledek pole přitažlivosti života uvnitř vědomí. Život se probouzí Božským světlem, Absolutním Zdrojem všeho jsoucího. Vědomí je prostředník jeho odhalení.

Forma se objevuje jako „to“ a „toto“ věci / hmoty. Život je ve své podstatě non-duální, ale terciární protože mezi „tím“ a „tímto“ musí být prostředník, napomáhající evoluci a akci. Tento třetí aspekt se zjevuje jako princip přitažlivosti ve Vědomí a ztělesňuje se jako základní, živá protoplasma.

Z důvodu nutnosti přítomnosti Božího světla nemůže život vzniknout z hmoty sám o sobě. Pro její pokračování je nutné rozmnožování a podpora. Princip přitažlivosti v Tvoření je terciární: Přítomnost Boha aktivizuje potenciály za příhodných okolností (díky „Božímu dechu“).

Na začátku byl Bůh jako světlo, energie Tvoření všeho živého. Na začátku byla pouze nekonečná energie a potenciál, energie se ztělesňovala jako materiálnost a hmota.

Základní duální struktura hmoty se aktivizovala díky doplnění prostředníka, který jí oživil a dovolil životu se rozvíjet. První životní formy byly velmi jednoduché a fundamentální, jejich prvním úkolem bylo přežití a rozmnožení. Vědomí je prostředníkem evoluce a jeho vnitřní pole přitažlivosti určují schémata formy; takovým způsobem se realizuje zpětná vazba a učení. Evoluce probíhá uvnitř polí přitažlivosti vědomí a ztělesňuje se jako složitější životní formy s vrozeným základním rozumem a schopností sbírat informace. Mezi mechanismy adaptivního učení se objevila i pohyblivost. Nutnost uchování informací i komunikace byla příčinou vytvoření nervového systému a časem i mozku.

Tvoření obsahuje estetiku myslí i evoluci života v nespočetných variantách krásy a milosti. Takže, evoluce – je Boží Milost, ztělesněná jako neustálé tvoření, rozplánované rozumem samotného vědomí. Život to je to Boží světlo, ztělesněné, když se Vesmír vyjadřuje v evoluci. My jsme současně zrození i svědkové Tvoření

jako neustálého, věčného procesu.

Věda zkoumá výhradně mechanismy formy, ale život je složitý pouze z pohledu nelineární sféry vědomí. To je důvod, proč nyní začal takový velký zájem o samo vědomí, jako o legitimní objekt zkoumání. Má se za to, že studium vědomí je nejvíce slibující oblast výzkumu pro další evoluci člověka.

Otázka: Proč je evoluce vědomí tak důležitá?

Odpověď: Lidstvo potřebuje evoluci vědomí, jinak se dostane do slepé uličky. V posledních několika tisíciletích se člověk rozvíjel výhradně v oblasti technologie. Kvalita života se výrazně zlepšila, ale zůstala ve slepé uličce pro většinu obyvatelstva. Největší problémy lidstva – chudoba, zločinnost, závislosti, emocionální a psychické problémy, války a konflikty – vládnu lidstvu mnoho tisíc let. Pouze za jeden lidský život proběhly dvě světové války, Velká deprese, epidemie nemocí, rychlý nárůst populace, nárůst problémů se zločinností, drogami i chudobou. Skutečný pokrok byl dosažen v oblasti medicíny, která umožnila zbavit se nemocí a pomoci s psychickými onemocněními.

Do roku 1986 vědomí lidstva, jak jsme již zmínili, zůstávalo v destruktivní, negativní oblasti s úrovní pod 200. Dokud zůstávalo na úrovni 190, lidstvo bylo v pasti této úrovně vědomí. Navrhovaná populární řešení sociálních problémů – fašismus, komunismus, diktatury, utopické režimy – byly horší, než výchozí podmínky, které měly být napraveny. Dokonce i církve začala utiskovat lidi, zatajovala a podporovala genocidu a neskutečnou krutost.

Korupce moci prorostla do všech oblastí lidské činnosti. Společenský pokrok pokračoval a byl podporován menšinou, která dosahovala úrovně nad 200. Můžeme se tedy domnívat, že věda a medicína, nacházející se na úrovni nad 400, přinášela mnoho pozitivních výsledků. Průmysl na úrovni nad 300, byl také společnosti užitečný. Je důležité, že i dnes velká část obyvatelstva nedosahuje úrovně 200.

Taková masová negativita byla vyrovnávána nevelkou menšinou obyvatelstva, dosahující velmi vysokou pozitivní úroveň vědomí. Menšina dostatečná k tomu, aby vyrovnala společnou negativitu mas, jinak by neexistence protiváhy vedla ke zničení lidstva.

Při společné úrovni vědomí 190 by zničení lidstva v jaderné válce bylo nejen možné, ale i pravděpodobné. Militaristické státy skutečně vymýšlely a plánovaly bomby, které by mohly zničit život na Zemi, jako prostředku pomsty při porážce ve válce. Předpovězený „konec světa“ byl velmi blízko. V proroctví se pravilo, že bodem zlomu se stane to, zůstane-li medvěd Severu – to jest Rusko (SSSR) – ateistickou zemí nebo zda se znovu obrátí k Bohu. Pád monolitního ateistického komunismu přivedl svět k tomu, že se rovnováha všeho lidstva změnila ze 190 na 207, a to odvrátilo zničení lidstva.

Ačkoliv je společnost náchylná vinit ve všech katastrofách konkrétní lídry, ve skutečnosti by nedosáhli úspěchu bez podpory mas, které, nacházejíce se na úrovni pod 200, jsou zranitelné zkreslenými koncepcemi, hesly, propagandou a masovým programováním na nenávisť, pomstu, pýchu, hněv a lakotu. Proto pro evoluci člověka je nutné, aby společná úroveň vědomí byla nad 200.

Při nedávném průzkumu veřejného mínění v USA 79 % respondentů podpořilo trest smrti, bez ohledu na to, že se jedná o nejkřiklavější narušení všech duchovních učení. Mimo to, probíhající výzkumy a publikované z nich výsledky ukazují, že nejvíce vražd je páčáno ve státech, kde trest smrti byl zaveden a méně vražd je ve státech, které se ho zřekly. Toto mínění je zakořeněné ve společnosti, která stále více poznává, jak často jsou nevinní lidé odsuzováni k trestu smrti – tak často, že guvernéri vyhláší moratoria na provádění trestů smrti. Úroveň vědomí současné Ameriky je 425.

Úroveň vědomí, podporující trest smrti je pod 200 a historicky se asociuje se „žlučí“ – semenem nenávisti, mstivosti a krutosti; je zajímavé, že na stejné úrovni se nachází i sama vražda. Proto jsou následky vraždy pro vědomí stejné, je-li vrah usvědčen jako vinný nebo nevinný.

Otázka: Proč v otázce Tvoření vzniká tolik nepochopení a omylů?

Odpověď: Problém je v paradigmatech. V lineární Newtonovské dimenzi, omezené vírou v lineární kauzalitu, je „příčina“ Vesmíru hledána v čase a prostoru. Je to, samozřejmě, složitá otázka – ve skutečnosti záhada nemá řešení – protože vede k nekonečnému přecházení od příčiny k příčině až k prvotní příčině.

Pochopení Absolutna vyžaduje pochopení lineární i nelineární dimenze. Tvoření je generováno nelineárním nekonečným zdrojem Tvoření jako trvalého procesu mimo čas a prostor. Při jeho odhalení se neztělesněné „transcendentální“ stává ztělesněným „imanentním“. Imanentní dává sílu transformaci skrze evoluci, která není ničím více než jen rozkrytím vnějších forem Tvoření. Proto nemá Vesmír „příčinu“ – její zdroj je neztělesněný.

Pokud se zamyslíme, stane se zřejmým, že Tvoření nemůže být zafixovanou „událostí“ v čase, jinak by i Tvůrce byl omezen v čase a prostoru. Jen kvůli tomuto jedinému omezení by Tvůrce nemohl tvořit. Nekonečná moc přesahuje formu. Pouze ne-foremné má moc vytvářet formu.

Neosvícený lidský rozum není schopen pochopit nekonečnou Moc. Snaží se ji obsáhnout a pochopit, ale používá k tomu nesprávné nástroje. Odpovědi nelze nalézt v paradigmatu lineární kauzality – je to paradigma násilí a síly, založené na ideji kauzality jako vysvětlení.

Otázka: V neustálých a nekonečných sociálních sporech mezi kreacionisty a evolucionisty se obě strany mýlí?

Odpověď: Je zřejmé, že ego je příčinou toho, že se konflikt nepodaří urovnat. Bibličtí kreacionisté dělají stejnou chybu jako vědci a skeptici – připouštějí, že existoval „okamžitý“ Tvůrce, který vytvořil celý Vesmír v čase a prostoru, a následně se uchýlil do „ráje“. Evolucionisté také nevidí podstatu. Tvoření pokračuje díky všudypřítomnosti Boha.

Evoluce – je jen pouhý styl vyjádření a rozkrytí trvání Tvoření. Je zřejmé, že Nekonečný Bůh nikde „nezačíná“ ani „nepřerušuje“. To, co přesahuje všechny dimenze, není ničím omezeno.

V souladu se současnou vědou je potenciální energie v kubickém centimetru „prázdného“ prostoru více, než v hmotě celého Vesmíru. Doposud ale nikde nebylo zmíněno, že se potenciální energie každého kubického centimetru prostoru neustále zvyšuje v souladu s nekonečnou rychlostí. (Síla neztělesněného /ne-formy/ je rovna nebo větší, než síly ztělesněného /formy/.)

Nekonečná radost, význam i moc Boha se velmi a hrubě člověkem nedoceňovaly a nechápaly. Poté, kdy „JÁ“ zaměňuje ego, se moc veškerého vědění stává známou díky tomu, že Nekonečnost to je jeho zdroj i Realita. Pro Boha neexistují omezení.

Abychom uvedli alegorickou představu o Realitě, můžeme říci, že veškerý čas nekonečna trvá menší dobu, než je okamžik. V této etapě je zřejmé, že jedno paradigma nemůžeme roztáhnout natolik, aby pohltilo jiné paradigma.

Otázka: Co je pravdivé v knize Genesis?

Odpověď: Je zajímavé, že Genesis – je jedna ze tří knih Starého zákona, která dosáhla vysoké úrovně při kalibraci (dvě druhé jsou Žalmy a Přísloví). V ní se hovoří, že se Tvoření vyšlo z tmy, ne-foremné prázdnoty neztělesněného a stalo se světlem i formou za prostřednictvím Božského, ducha Boha. Světlo vytvořilo hmotu nebo formu a následně generovalo všechny progresivnější formy života – rostlinstvo, ryby, ptáky a další zvířata.

Zdroj moci Tvoření se popisuje jako „světlo“. Zjevení se každého živočicha se popisuje jako vyjádření jeho podstaty ve formě, „v souladu s jeho podstatou“. Nakonec byl stvořen člověk, mající větší moc, než ostatní živí tvorové, proto nad nimi kraloval. Potom bylo sděleno osudové varování, že je nutno se vyvarovat duality a nereálnosti dobra a zla, které je svázáno s vnímáním a vyvolává víru v nereálné. Takové varování bylo nutné, protože člověk – je omezený výtvar a na rozdíl od osvětleného Božstva, není schopen rozlišit pravdu od lži.

Člověk se ztělesnil do formy (dal jména všem živočichům na Zemi). Nicméně měl dost tvůrčí moci, aby vytvořil víru. Když padl do pastí duality, lidský rozum se vzdal Reality ve prospěch lži a následně začal věřit v to, že lživé je nezávislým bytím. Vytvořením víry v pseudorealitu lživého začal člověk strádat ve formě studu, viny, pýchy, bratrovraždy, obavy z odplaty a strachu. Tyto okolnosti vedly k tomu, že z nebes sestoupili Avataři i Buddhové i osvícení, kteří odhalili, že pouze přesáhnutím duality (v tomto případě dobro a zlo), je možné poznat vrozenou nevinost.

Omezení lidského vědomí na úroveň, která je zranitelná chybami se historicky přisuzuje marné touze síly dosáhnout vědění. Proto se člověk stal brzy po svém stvoření neosvětleným a náchylným k omylům.

Akce, které probíhají na úrovni vědomí pod 200, se historicky nazývají hříchem. Všichni významní duchovní učitelé varovali, že je důležité se vyvarovat hříchu z důvodu karmických následků – pekla. Zdálo se, že se člověk nemůže povznést nad úroveň vědomí 200 bez cizí pomoci; odtud pramení potřeba spasitelů, jejichž úroveň vědomí je natolik vysoká, že i jen prostý souhlas s nimi přenáší člověka na úroveň nad 200.

Úrovně vědomí pod 200 jsou zbaveny moci, proto ji zaměňují násilím a silou. Aby ale bylo možné dosáhnout duchovního růstu, je potřebná moc, která je obsažena v neviditelné úrovni ducha. Spasitelé zachraňují nižší úrovně vědomí díky moci Božské Lásky a Pravdy, které jsou vyzařovány jako energetické pole. Důležitost projevení své náboženské nebo duchovní příslušnosti v modlitbě, poklonění se a úctě je v tom, že věrnost dovoluje postupně získat Boží Milost, kterou vyzařují božští učitelé.

Všechno výše uvedené je možné prověřit svalovým testem. Jediná myšlenka o Božské bytosti nebo její zobrazení, posiluje svaly, proto modlitba i náboženské nebo duchovní stavy dávají velmi rychlý a viditelný pozitivní efekt. Spasitele potřebují všichni lidé, kteří při kalibraci dosahují hodnotu menší, než 600, což znamená, že lidstvo jako celek skutečně potřebuje účast význačných duchovních učitelů.

Na základě výše uvedeného můžeme provést několik pozorování. Univerzální pozorování, které prováděly tisíce lékařů v průběhu mnoha let – některé stimuly při svalovém testování nutí svaly ochabnout. Pro předvedení této metody výzkumu široké veřejnosti, zkoumaným často doporučují dívat se do fluorescentní lampy nebo držet pesticidy nad slunečním pletencem (třetí čakra). Takové stimuly spolehlivě donutí každého diváka zeslábnout. Dokonce i pohled na jablko infikované pesticidy vyvolává v auditoru velkého přednáškového sálu slabost. (Naopak, ukázka Boží bytosti všechny posiluje.)

Jednou na kliniku přišla skupina lidí, zabývat se svalovým testováním, ale ke všeobecnému údivu, žádný z prověřených stimulů na ně neměl vliv a ukázalo se, že jsou imunní k vnějšmu negativnímu vlivu. Při dotazování se zjistilo, že jsou všichni – duchovní učedníci vysoké úrovně, kteří v tomto případě studovali kurs duchovních instrukcí, „Kurs zázraků“. Tento důležitý objev vedl k dalšímu výzkumu, kdy byli učedníci, mající zájem absolvovat roční kurs „Kurs zázraků“, testováni před začátkem kurzu, periodicky v průběhu kurzu i po jeho ukončení. Při zahájení 75. hodiny přestali být zranitelní negativními stimuly. („Kurs zázraků“ je založen na moci odpuštění.) Dovoluje to zaměnit vnímání ega jeho dualistickou pozici pravdou, která zaměňuje lež. Klíčová hodina „Kurzu zázraků“, kdy se u učedníků projeví změny – se „JÁ podřizovalo pouze tomu, o čem přemýšlím“. Nicméně aby bylo možné zvládnout tuto vyučovací hodinu, je nutné projít předcházejících 74 hodin, postupně, den za dnem, jak je uvedeno v instruktáži. („Kurz zázraků“ se kalibruje na úrovni 600.)

Další zajímavé pozorování duchovní síly bylo získáno při studiu duchovní organizace „Anonymní alkoholici“ (AA), která jako celek dosahuje hodnoty energetického pole 540 (Radost). Nejednou bylo pozorováno, dokud se člověk při léčení nachází v zóně vlivu tohoto mocného energetického pole, zůstává střízlivým, ale když se rozhodne, že půjde „svou cestou“ a odejde z organizace, rychle nastupuje relaps. Pokud osobní úroveň vědomí účastníka nedosahuje 540 nebo více, jeho uzdravení závisí od duchovní síly skupiny. Můžeme to srovnat s tím, jak se železné piliny drží pospolu vlivem silného elektromagnetického pole.

Otázka: Jak lze vysvětlit zázrak?

Odpověď: Pojem „zázrak“ vychází z Newtonovského paradigmatu, které je omezeno možnostmi logiky v materiální formě a mantinely kauzality. Zázraky můžeme pochopit pouze z nelineárního úhlu pohledu. Když se duchovní síly soustřeďují na falešné vnímání, zaměňuje se viděním skryté pod ním reality, která se neprojevuje v kauzalitě a tedy ani v logice. V souladu se zkušeností lidstva se prosba ukazuje jako nejčastější spouštěč tohoto fenoménu, protože vede k vyléčení a k návratu pozitivních duchovních kvalit, takových, jako je láska. Ukázkou toho jsou veteráni 2. světové války i následujících válek: dřívější nejzavilejší nepřátelé si dávno odpustili, jejich nenávist byla zaměněna úctou a bratrským poutem.

Otázka: Carl Jung popisuje koncepci náhod. Je nyní ta koncepce pochopitelnější?

Odpověď: Úroveň vědomí geniálního Freuda se kalibruje jako 499, ale Junga – 540. Proto Jung mohl vidět a chápat to, co se nachází za hranicemi tradiční logiky. Takový skok vědomí mu dovolil intuitivně pochopit, že viditelné je podřízeno neviditelnému, které vládne skutečnou mocí.

Pole přitažlivosti ve vědomí může mít vliv zároveň na různé události, z vnějšího pohledu zcela různorodé, bez zřejmého mechanismu nebo konkrétní příčiny, která by dovolila vysvětlit tento fenomén. Takové náhody nelze vysvětlit v rámci lineární dimenze.

Pro ty, kdo dosáhli vyšší úrovně vědomí než 600, jsou zázraky a náhody – základní životní scénáře. Také často dokazují důvěryhodnost charakteristiky vědomí, o které často říkají: „energie následuje myšlenku“ nebo „to, na co myslíš, materializuješ“.

Na základě tohoto se stalo známým, jak je užitečná vizualizace. Náhody označují „kvantovou“ korelaci, ale ne kauzalitu. Korelace – je to schéma v neviditelné oblasti, které se současně ztělesňuje ve zdánlivě oddělených v čase a prostoru. Na stovky železných pilin může mít vliv elektromagnetické pole a i malé změny v něm vyvolají současné změny pozorovaných událostí. Duchovní moc je schopna se vyjadřovat jako vědomí, aby měla vliv na množství jednotlivých myslí a následně událostí. I když se v běžném životě postupné události připisují logice a záměru, všichni ale ví, že k nim dochází ve výsledku nehmatatelných věcí – světonázoru, úhlu pohledu, pocitů, přitažlivosti i inspirace. Život, jak ho známe a prožíváme je výsledkem nehmatatelných faktorů v neviditelné oblasti, které přijímají formu a řád, realizujíc záměry, vyvoláváje přitažlivost a odpuzování. Kvalitu života určují hmatatelné faktory a jejich význam.

Naštěstí, myslí plné lásky mají stále větší moc, než negativní. Pokud by tomu bylo jinak, nebyl by na planetě nikdo, kdo by o tom mohl vyprávět.

Následující část: [Příloha A – Kalibrace kapitol](#)